

Midsommersang

Programma Midsommersang

Four Shakespeare-Songs Knud Jeppesen (1892-1964)

1. Blow, Blow, Thou Winter Wind
2. Winter
3. Spring
4. Under the Greenwood Tree

Three Shakespeare Songs Ralph Vaughan Williams (1872-1958)

1. Full Fathom Five (The Tempest)
2. The Cloud-Capp'd Towers (The Tempest)
3. Over Hill, Over Dale (A Midsummer Night's Dream)

Oberon & Titania William Shakespeare (1564-1616)
verhaal uit: Een Midzomernachtsdroom

4 Shakespeare Songs (1984) Jaakko Mäntyjärvi (geb. 1963)

2. Lullaby (A Midsummer Night's Dream)
3. Double, Double Toil and Trouble (Macbeth)

-----pauze-----

Snevind Sneeuw Wind Knudåge Riisager (1897-1974)
tekst: Helge Rode

Fjorden Fjorden Knud Jeppesen
tekst: Valdemar Rørdam

Midsommersang Midzomerlied Svend S. Schultz (1913-1998)
Tekst: Leo Estvad

Solnedgang Zonsondergang Carl August Nielsen (1865-1931)
I aften Vanavond arr. John Høybye
uit: Ni sange af Carl Nielsen
arrangeret for blandet kor af John Høybye

Eyrún
verhaal gebaseerd op IJslandse verhalen over Het Verborgen Volk

Upphaf Het begin
Tróllaslagur Trollengevecht
Nú hverfur sól Nu daalt de zon

Smávinir fagrir Fraaie groepen heesters

Þorkell Sigurbjörnsson (1938-2013)

Jón Nordal (geb. 1926)
tekst: Jónas Hallgrímsson (1807-1845)

Programma toelichting

In het programma Midsommersang worden liederen en verhalen afgewisseld en verweven rondom het thema 'midzomeravond'. Er klinken koorliederen vol noordelijke klanken van IJslandse, Deense, Finse en Engelse componisten. Er klinken verhalen over verborgen volkjes en onwaarschijnlijke gebeurtenissen. Het hart van het programma vóór de pauze is een deel van Shakespeare's beroemde verhaal 'Midzomernachtdroom'. Daarom heen zingen we bijzondere liederen ook op teksten van Shakespeare, o.a. van de Britse componist Vaughan Williams en de Deense componist Jeppesen. Na de pauze klinkt één van de spannende IJslandse verhalen over Het Verborgen Volk, welk verhaal is ingebed tussen IJslandse en Deense koorliederen. De liederen zijn niet alleen van IJslandse en Deense componisten, zoals Þorkell Sigurbjörnsson en Carl Nielsen, maar de teksten zijn ook geschreven in de IJslandse en Deense taal. De uitspraak van deze Scandinavische talen was een bijzonder onderdeel in dit project.

Diegenen die net als ikzelf wel eens in IJsland geweest zijn weten dat de

natuurlijke elementen daar dominant aanwezig zijn. Het is een wereld van fjorden, gletsjers en vlakten, van wind en ijs. Het jaar kenmerkt zich door veel korte, donkere winterdagen en weinig lange, lichte midzomerdagen. Het is die barre en onherbergzame wereld waar de verborgen volkjes zich schuil houden, zoals de trollen en de elfen. In ieder IJslands dorp is er wel een rots of heuvel waarover verhalen gaan dat het de woonplaats van een verborgen volk. Al zijn de IJslanders nuchter en praktisch, bij de planning van een nieuw traject voor een weg worden de woonplaatsen van een verborgen volk bij voorkeur gespaard. Er gaan namelijk ook verhalen rond, ook actuele, over de vreselijke gevolgen voor mensen als ze geen rekening houden met de woonplaatsen van het verborgen volk. In Midsommersang wordt die noordelijke wereld van natuur en mysterie in klank en woord tot leven gewekt.

Ook namens alle koorleden en vertelster...
Wij wensen u allen een plezierig en mooi concert-en-vertelling!
En... een prachtige zomer!
Antje de Wit

Four Shakespeare-Songs

1. Blow, blow, thou winter wind,

Blow, blow, thou winter wind,
Thou art not so unkind
As man's ingratitude;
Thy tooth is not so keen,
Because thou art not seen,
Although thy breath be rude.

Heigh-ho! sing, heigh-ho! unto the green
holly:
Most friendship is feigning, most loving
mere folly:
Then, heigh-ho, the holly!
This life is most jolly.

Freeze, freeze, thou bitter sky,
That dost not bite so nigh
As benefits forgot:
Though thou the waters warp,
Thy sting is not so sharp
As friend remembered not.

Heigh-ho! sing, heigh-ho! unto the green
holly...

2. Winter

When icicles hang by the wall,
And Dick the shepherd blows his nail,
And Tom bears logs into the hall,

And milk comes frozen home in pail,
When blood is nipp'd and ways be foul,
Then nightly sings the staring owl,
Tu-who; tu-whit, tu-who a merry note,

Knud Jeppesen

Blaas jij maar, winterse wind!

Blaas jij maar, winterse wind!
Zo onvriendelijk als de menselijke
ondankbaarheid ben je niet
Jouw tanden bijten minder door,
al is je adem nog zo ruig.

Zing heigh-ho tot de groene hulst:
Vriendschap is veelal geveinsd, en liefde
slechts dwaasheid.
Dus "ach en wee" de hulst door.
Dit leven is zo vrolijk.

Vries jij maar door, bittere hemel!
Zo diep als vergeten gunsten kun je niet
doorbijten:
Je vervormt het water,
maar mist het venijn
van een vergeten vriendschap.

Zing enz.

Winter

Als de pegels aan het dak hangen,
herder Dick zich in de handen blaast,
Tom houtblokken loopt aan te sjouwen
en de melk als ijs in de emmer belandt,
als je bloed wordt afgekneld en de wegen
onbegaanbaar zijn, Dan zingt de uil
met zijn grote ogen in de nacht "Oehoe,
Oehwie", een vrolijke noot,

While greasy Joan doth keel the pot.

When all aloud the wind doth blow,
And coughing drowns the parson's saw,
And birds sit brooding in the snow,
And Marian's nose looks red and raw,
When roasted crabs hiss in the bowl,
Then nightly sings the staring owl,
Tu-who;
tu-whit, tu-who a merry note,

While greasy Joan doth keel the pot.

3. Spring

When daisies pied and violets blue,
And lady-smocks all silver-white,
And cuckoo-buds of yellow hue
Do paint the meadows with delight,
The cuckoo then, on every tree,
Mocks married men; for thus sings he,
Cuckoo! Cuckoo, cuckoo! - O word of fear,
Unpleasing to a married ear!

When shepherds pipe on oaten straws,
And merry larks are ploughmen's clocks,
When turtles tread, and rooks, and daws,
And maidens bleach their summer smocks
The cuckoo then, on every tree,
Mocks married men; for thus sings he,
Cuckoo! Cuckoo, cuckoo! - O word of fear,
Unpleasing to a married ear!

4. Under the greenwood tree

Under the greenwood tree
Who loves to lie with me,
And turn his merry note

Terwijl dikke Joan er nog een
achteroverslaat.

Als de wind rond raast,
de preek van de dominee door gekuch
wordt gesmoord,
vogels in de sneeuw zitten te broeden
en de neus van Mary rood en ruw is,
als de geroosterde krabben liggen te sissen
in de schaal,
Dan zingt de uil...
Terwijl dikke Joan er nog een
achteroverslaat.

Lente

Als de weiden vrolijk beschilderd worden
door bonte madeliefjes, blauwe viooltjes,
zilverwitte vrouwenmantel en geel getinte
koekoeksbloemen,
steekt de koekoek vanaf iedere tak
de draak met de getrouwde mannen,
zingend: "koekoek, koekoek!", o roep vol
angst, onwelgevallig in het echtelijk oor.
Als de herders op hun rietjes blazen,
vrolijke leeuweriken de etenstijd aange-
ven, als tortelduiven, roeken en kauwen
rond trippelen en de jonge meisjes hun
zomerkiel te bleken leggen, steekt de
koekoek vanaf iedere tak de draak met de
getrouwde mannen, zingend: "koekoek,
koekoek!", o roep vol angst, onwelgevallig
in het echtelijk oor.

In het groene woud

Laat hij die met mij in het groene woud
wil liggen om zijn vrolijke noot
op de zoete vogelkeel af te stemmen,

Unto the sweet bird's throat,
Come hither, come hither, come hither:
Here shall he see
No enemy
But winter and rough weather.

Who doth ambition shun,
And loves to live i' the sun,
Seeking the food he eats,
And pleas'd with what he gets,
Come hither, come hither, come hither:
Here shall he see
No enemy
But winter and rough weather.

hierheen komen, kom hierheen, kom
hierheen,
Hier zal hij als enige vijand winter en ruw
weer ontmoeten.

Laat hij die naar de zon verlangt
en, op zoek naar voedsel, in de zon wil
verkeren
en blij is met wat hij te pakken krijgt,
hierheen komen, kom hierheen, kom
hierheen
Hier zal hij als enige vijand winter en ruw
weer ontmoeten.

Three Shakespeare Songs

R. Vaughan Williams

1. Full Fathom Five

In Full Fathom Five bezingt de bosgeest Ariel, steun en toeverlaat van Prospero uit 'The Tempest', het lot van een verdrinken man: hoe zijn ledematen veranderen in schatten van de zee en hoe zeemeerminnen de doods klokken voor hem luiden.

Ding, ding, ding, ding dong bell
Full fathom five thy father lies,
Of his bones are coral made;
Those are pearls that were his eyes:
Nothing of him that doth fade,
But doth suffer a sea-change
Into something rich and strange.
Sea-nymphs hourly ring his knell:
Ding-dong.
Hark! now I hear them, - ding-dong bell

Ding, dong, bel
Ruim vijf vadem diep ligt uw vader
Van zijn beenderen is koraal gemaakt
Dat zijn parels die zijn ogen waren
Niets van hem verdwijnt
Het ondergaat slechts een grote verandering in iets rijks en vreemds.
Zee nimfen luiden elk uur zijn doods klok:
Ding-dong.
Luister! Nu hoor ik ze: Ding-dong bel.

2. The Cloud-Capp'd Towers

The cloud-capp'd towers, the gorgeous
palaces,

uit: The Tempest

De door wolken bedekte torens, de schitterende paleizen,

The solemn temples, the great globe itself,
Yea, all which it inherit, shall dissolve,
And, like this insubstantial pageant faded,
Leave not a rack behind: We are such stuff
As dreams are made on, and our little life
Is rounded with a sleep.

3. Over Hill, Over Dale

Over hill, over dale,
Thorough bush, thorough brier,
Over park, over pale,
Thorough flood, thorough fire
I do wander everywhere.
Swifter than the moonè's sphere;
And I serve the fairy queen,
To dew her orbs upon the green.
The cowslips tall her pensioners be;

In their gold coats spots you see;
Those be rubies, fairy favours,
In those freckles live their savours:
I must go seek some dew-drops here,
And hang a pearl in every cowslip's ear.
Over hill, over dale,
Thorough bush, thorough brier,
Over dale.

De statige tempels, de grote aardbol zelf,
ja, alles wat die erft, zal in het niet
verdwijnen,
En, vervaagd zoals deze onbenullige ver-
toning, geen ribbe achterlaten. Wij zijn als
de stof. Waar dromen van gemaakt wor-
den; en ons korte leven wordt afgerond
door een slaap.

uit: A Midsummer Night's Dream

Door berg en dal,
door bosje en braamstruik,
Door park en perk,
door water en vuur,
Overal dwaal ik
Sneller dan de bol van de maan;
En ik dien de elvenkoningin,
om haar rondingen op het gras te
bedauwen.
De grote sleutelbloemen zijn haar
lijfwachters
Op hun gouden jassen zie je vlekjes;
Dat zijn robijnen, elvengunsten,
In die sproeten vertoeven hun geuren:
Ik moet hier wat dauwdruppels zoeken,
En een parel in de lus van elke sleutel-
bloem hangen.
Door berg en dal,
door bosje en braamstruik.

Four Shakespeare Songs

JAAKKO MÄNTYJÄRVI

Uit 'A Midsummer Night's Dream' komt Lullaby, een slaapliedje dat de feeën zingen voor hun Koningin.

2. Lullaby

The Fairies sing:

You spotted snakes with double tongue,
Thorny hedgehogs, be not seen.
Newts and blind-worms, do no wrong:
Come not near our fairy queen.

Philomel, with melody, sing in our sweet lullaby:

Lulla, lulla, lullaby (2x),
Never harm nor spell nor charm
Come our lovely lady nigh.
So good night with lullaby.

Weaving spiders, come not here.
Hence, you long-legged spinners, hence!
Beetles black, approach not near;
Worm nor snail, do no offence.
Philomel, etc.

De bosfeeën zingen:

Jullie gevlekte slangen met dubbele tong
en stekelige egels, laat je hier niet zien.
Salamanders en hazelwormen, doe geen
kwaad, en kom niet in de buurt van onze
feeënkoningin.

Philomel, zing melodieus mee met ons
zoete wiegelied.

Welterusten (2x).

Niets kwaads, geen bezweringsformule
of tovermiddel mag onze lieve lady
overkomen.

Wens haar dus goede nacht met dit
slaaplied.

Wevende spinnen, kom hier niet heen.
Ga weg, jullie langpootspinnen, ga weg!
Zwarte torren, kom niet naderbij;
worm en slak, bedreig haar niet.
Philomel etc.

3. Double, Double Toil and Trouble

Uit: MacBeth IV.1

Macbeth is Shakespeare's kortste en tevens bloedigste tragedie. Hij vertelt hierin het verhaal van de moedige Schotse generaal Macbeth die van drie heksen de voorspelling te horen krijgt dat hij op een dag koning van Schotland zal worden. Verteerd door ambitieuze gedachten en aangezet door zijn vrouw, doodt Macbeth koning Duncan en neemt bezit van de troon. Hij wordt een tirannieke heerser, overmand door angst en schuldgevoel en is verplicht om zelfs nog meer te doden om zichzelf te beschermen tegen ontmaskering. Het bloedbad leidt Macbeth en zijn meedogenloze vrouw naar krankzinnigheid en ten slotte de dood.

Double, double toil and trouble

A cavern. In the middle, a boiling cauldron. Thunder. Enter the three Witches

First Witch:

Thrice the brinded cat hath mew'd.

Second Witch:

Thrice and once the hedge-pig whined.

Third Witch:

Harpier cries: 'tis time, 'tis time.

First Witch:

Round about the cauldron go;
In the poison'd entrails throw.
Toad, that under cold stone
Days and nights has thirty-one
Swelter'd venom sleeping got,
Boil thou first i' the charmed pot.

ALL:

Double, double toil and trouble;
Fire burn, and cauldron bubble.

Second Witch:

Fillet of a fenny snake,
In the cauldron boil and bake;
Eye of newt and toe of frog,
Wool of bat and tongue of dog,
Adder's fork and blind-worm's sting,
Lizard's leg and owlet's wing,
For a charm of powerful trouble,
Like a hell-broth boil and bubble.

ALL:

Double, double toil and trouble;
Fire burn and cauldron bubble.

Third Witch:

Scale of dragon, tooth of wolf,

Verdubbel, verdubbel gezwoeg en ellende

Een spelonk. In het midden een kookpot.

Donder. Entree van de drie heksen.

Eerste heks:

Driemaal heeft de gestreepte kat gemiauwd

Tweede heks:

Eenmaal heeft het stekelvarken gejangt

Derde heks:

De harpij roept: 't is tijd, 't is tijd

Eerste heks:

Ga rond de kookpot,
Gooi er vergiftigde ingewanden in;
Een pad die een-en-dertig dagen en
nachten onder een koude steen heeft
geslapen,
Waarbij het venijn uit al zijn poriën
kwam, Kook het eerst in de betoverde pot.

Allen:

Verdubbel, verdubbel gezwoeg en ellende
Laat het vuur branden en de kookpot
borrelen.

Tweede heks:

Gooi een plak moerasslang
in de pot en bak het;
Salamanderoog en kikkerteen,
Vleermuisvacht en hondentong.
Gevorkte addertong en giftand van de
hazelworm, Hagedissenpoot en uilen
vleugel. Voor een tovermiddel dat voor
veel ellende zorgt.

Kook en borrel het als een hels soepje.

Allen:

Verdubbel gezwoeg en ellende
Laat het vuur branden en de kookpot
borrelen.

Derde heks:

Drakenshub en wolventand,

Witches' mummy, maw and gulf
Of the ravin'd salt-sea shark,
Root of hemlock digg'd i' the dark,
Liver of blaspheming Jew,
Gall of goat, and slips of yew
Silver'd in the moon's eclipse,
Nose of Turk and Tartar's lips,
Finger of birth-strangled babe
Ditch-deliver'd by a drab,
Make the gruel thick and slab:
Add thereto a tiger's chaudron,
For the ingredients of our cauldron.

ALL:

Double, double toil and trouble;
Fire burn and cauldron bubble.

Second Witch:

By the pricking of my thumbs,
Something wicked this way comes.
Open, locks, whoever knocks!

Heksenmummie, muil en maag van een
hongerige haai in de zoute zee,
Wortel van de dollekervel, opgegraven
in het donker,
Lever van een godslasterende jood,
Geitengal en stekje van de taxusboom,
Afgesneden bij maansverduistering,
Turkenneus en Tartarenlippen,
Vinger van een doodgeboren baby,
In een sloot gebaard door een slet.
Maak de watergruwel dik en taai,
Voeg er nog wat tijgerdarm aan toe,
Als ingrediënten van onze kookpot.

Allen:

Verdubbel gezwoeg en ellende
Laat het vuur branden en de kookpot
borrelen.

Tweede heks:

Het getintel in mijn duimen
Zegt me dat er iets slechts aankomt.
Open de sloten, wie er ook klopt!

SNEVIND - Sneeuwwind Knudåge Riisager

Den våde vind var fuld af Sind med
Snestænksprikken på min Kind.
frisk som Champagnens Drue, ja kold og
hård af Vinterkår,
men med et lønligt Pust af Vår, en lys og
dejlig Lue.

Det dorske Blod fik Fart og Mod, og inderst
ved min Hjerterod
randt Livets dyre Kilde med Kraft af Sne, af
Vår og Ve,
af ukendt Skæbne, som skal ske, af Vilje til
at ville.

Den våde Vind går lige ind, hvor Sjælen
skranter, døv og blind
og kvalm af tåget Vånde, men i dens Gus
og Perlebrus
er Styrke til en Manddomsrus så karsk,
som Livets ånde.

Du stikker mig og prikker mig imens jeg
tørstig drikker dig.
En Lyst for Hals og Lunge! Snart øm og
mild, snart hård og vild
med Glimt i Glimt af Is og Ild, som spiller
på min Tunge.

De vochtige wind was vol gevoel
met de druppels op mijn wangen
fris als champagne druiven
Oh, koud en hard van de winter
maar met de geheime adem van de wind
Een heldere en lieflijke belofte

Het razende bloed wint aan snelheid en
moed en diep van binnen in de bodem van
mijn hart stroomt de dierbare levensbron
met de kracht van sneeuw
van voorjaar en met een onbekend lot
en het zou kunnen gebeuren
met de wil om te willen
de vochtige wind blaast
waar de ziel beeft, doof en blind
en verdwaald is in de dikke mist
maar in deze mist en in het schuim
bevindt zich een bedwelmende kracht
Zo fris als het leven zelf

je slaat me en prikt me
Terwijl ik jou dorstig indrink
Ahoy tegen keel en long
Binnenkort teder en mild
al snel hard en wild met een glimp van ijs
en vuur die speelt op mijn tong.

Fjorden - de Fjord

Fjorden er hvid i den dæmrende nat,
blank langt ud imod havet i nord.
Sort står brinkernes tjørnekrat
over den blegnende, blanke fiord.
Bag ved møllens løftede vinger

Knud Jeppesen

De fjord is wit in de stille nacht
Glad, reikend tot aan de zee in het noor-
den. Zwart staan de rotsachtige klif
gezichten. Boven de gure gladde fjord
Achter de wijduitgestrekte armen van de

lyser en dæmpet gylden tone.
Stille de store blade svinger
hist i den høje poppels krone.
Næsten er det, som om jeg sårer
grusomt en, jeg selv har kær,
hver gang jeg med de skarpe årer
kløver det blide perleskær.

molen. Is een zacht, gouden licht zichtbaar
de grote bladeren beven kalm
bovenin de top van de grote populier
het is alsof ik iemand verwond,
bitter, iemand van wie ik gehouden heb
elke keer dat ik met de scherpe peddel
Het stille, parelachtige oppervlak
doorsnijdt.

Midsommersang - Midzomerlied Svend S. Schulz

Nu går midsommer ind i Danmarks stue,
under loftet hænger lærkers sang.
Her kan øjet søge fortrolig mellem enge,
fjord og vang.
Alt igen er nær i en sommers klæ'r.
Over gulvet er bredt et solskinstæppe
vævet af renunklers gule flor.
Bakkebølger veksler med skove og et styk-
ke hedejord.

Alt hvad vi har lært er os dobbelt kært.
Smilets ynde og alvoren i sindet er en dyd,
der regnes her omkring.
Med et smil på læben kan siges selv de
alvors fulde ting.
Det forstår især vi der lever her.
Denne lyse og sommerlige stue fyldt med
kløverduft og strandens blæst.
Hører du en hvisken i løvet?
Elskov vær min sommergæst!
Latter het og der i det milde vejr.

De zomer bereikt nu haar hoogtepunt in
de Deense huizen. We horen de leeuwerik
zingen in de dakgoot. Laat je tevreden blik
dwalen over weide, fjord en veld.
In de zomertooi is alles nabij.
Boterbloemen weven een tapijt van zonne-
schijn over de aarde.
Bos en heide wisselen elkaar af op de
glooiende heuvels.

We leerden de volgende dubbel dierbare
les: Zowel de vreugde van het lachen als
een serieuze instelling worden door ons
als deugd hoog ingeschat.
Met een glimlach op ons gezicht maken
we soms de meest serieuze opmerkingen.
De mensen hier begrijpen dit goed
Hoor je de bladeren fluisteren rond dit
lichte zomerhuisje, Vervuld van de geur
van klaver en zeelucht?
Laat liefde mijn zomergast zijn!
Scharrel maar rond in de milde lucht.

Solnedgang - Zonsondergang

Carl Nielsen

Svømmende Skyer, dejlige Cyclader,
Roser, der vugges paa Lufthavets Bryst,
Stænke af Sphærens tonende Cascader,
Sollyset skummende mod Eders Kyst,
I alene ere
Værdige at bære
Navnet af Asalis lykkelige Land.

Der skal hun throne, drømmende sig hvile
Der skal jeg knæle tavs hos hende ned,
Der skal jeg glemme, mens I fremad ile,
Livet og Verden, Gud og Evighed;
Et mig kun skal fylde
Løfte og fortrylle,
Elskovs Evangelium i Asalis Navn.

Drijvende wolken, heerlijke Cycladen,
(Griekse eilandengroep) rozen, gewiegd
in de armen van de zeebries, bruisende
watervallen met bespatte oevers, licht van
de zon, schuimend op jullie kusten, alleen
jullie zijn waardig de naam van het geluk-
kige land van Asali te dragen.
Zij zal daar tronen, rusten en dromen,
ik zal daar in stilte knielen met gebogen
hoofd, ik zal, terwijl jullie maar doorhol-
len, het leven en de wereld, God en de
eeuwigheid, vergeten. Slechts één ding
kan mij vervullen, kan mij oprichten en
betoveren: het evangelie van de liefde in
naam van Asali.

I aften - Vanavond

Carl Nielsen

Det gyldenhvide himmelys.
De tavse sorte skove.
Og rundt i havens gange står de stille.
Og duggen daler kølig mild,
Og fugter kind og pande.

I aften var det goldt at stå mod dødens
strande.
I aften var det godt min sjæl,
I fald du kunne glide på blød og hastig
vingeflugt mod lysets hav.

Og svinde hen i stille lys og gylden fred
derinde,
Og dø deri befriet fra din drøm og fra dit
minde,
befriet fra din drøm og dit minde.

Het witgouden licht van de hemel.
Het donkere en stille bos.
Langs het tuinpad staan rustige, slaperige
bomen. Zoetgeurende, frisse dauw strijkt
vochtig langs wang en voorhoofd.

Het zou goed zijn, mijn ziel, om vanavond
aan de oever van de doden te zijn.
Het zou goed zijn, mijn ziel, mocht je
vanavond uitglijden op de bladeren, je met
snelle en lichte vleugelslag zou kunnen
wegvliegen naar de witte oceaan van licht.
En daar verdwijnen in een stil licht en een
gouden vrede,
en daar sterven - bevrijd van je dromen en
je herinneringen!

Upphaf - het Begin

Enn strýkur vorkoman af augum mínum svefn.
Ég vakna víð vatnaþyt og söng í brumandi trjám víð ljósip
sem logar og steypist fram af hengjum skýjanna!
Vakna víð kunnuglegt upphaf innan hins lokapa hrings árstípanna.
Nú er einskis að sakna allt er ný byrjun, endurlífandi byrjun!

porkell Sigurbjörnsson

De komst van de lente veegt de slaap uit mijn ogen. Ik word wakker van het geruis van water en van gezang in de bomen. De takken lopen uit door het licht, dat vanaf de randen van de wolken naar beneden schijnt.
Ik ontwaak aan het vertrouwde begin van de gesloten cirkel der seizoenen.
Ik wil niets missen van dit nieuwe revitaliserend begin van alles!

Tröllaslagur - Trollengevecht porkell Sigurbjörnsson

Fer her ei fótspær fokkum vér,
brokkum með stokkum,
undir grund og yfir lönd
á eykjum so feykjum vér reykjum,
vindur blindar voglund, vökkum vér,
tökkum víð rökkum hryllir
illa hríðgöll hreppum vér,
sleppum af greppum.
Gull er grams mýta, geymdu það Rúta
Svo kváðu meyjar undir
Skjaldbreiðarskúta.

Met ons trollenleger te paard reden we zó hard over de rotsen en onder de grond,
dat we wolken stof en rook veroorzaakten die de achtervolgende monsters verblindden.
Het ging ook nog onweten, maar we hebben het overleefd.
Het gestolen goud, waarmee koningen anderen omkopen, mochten we houden, zongen de maagden in de grot van de berg Skjaldbreið toen we daar kwamen schuilen.

Toelichting op vertaling:

Deze liedtekst verwijst naar een oude IJslandse legende, waarin goede en slechte trollen bestaan. Ze lijken op mensen maar zijn groter, sterker en lelijker en leven overdag ondergronds. Ze veranderen in een steenformatie als er licht van de zon of bliksem op hen valt. In dit lied is de goede trollenleider Rúta een soort Robin Hood, die geld van de rijke onderdrukken steelt en aan de arme bevolking (terug) geeft. Na zo'n diefstal wordt hij door het trollenleger van de koning achtervolgd, maar hij ontsnapt en verstopt zich in een grot (skúti) van het vulkaangebergte Skjaldbreiður (= 'schild-breed', omdat het lijkt op een liggend breed schild van lavagesteente). In die grot hoort hij van zingende maagden dat hij het van de koning gestolen goud mag houden voor zijn goede werk.

Nú hverfur sól - nu daalt de zon Þorkell Sigurbjörnsson

Nú hverfur sól í haf
og húmið kemur skjótt.
Ég lofa góðan Guð,
sem gefur dag og nótt,
minn vökudag, minn draum og nótt.

Þú vakir, faðir vor,
og verndar börnin þín,
svo víð sem veröld er
og vonarstjarna skín,
ein stjarna hljóð á himin skín.

Lát daga nú í nótt
af nýrri von og trú
í myrkri hels og harms
og hvar sem gleymist þú
á jörð, sem átt og elskar þú.

Kom, nótt, með náð og frið,
kom nær, minn faðir hár,
og legðu lyfstein þinn
við lífsins mein og sár,
allt mannsins böll, hvert brot og sár.

Nu de zon in de oceaan verdwijnt
en de schemering snel invalt,
loof ik de goede God,
die dag en nacht schenkt,
mijn waakdagen*, dromen en nachten.

Waak over mij vader,
bescherm uw kinderen
over de hele wereld.
Wees een ster van hoop,
die stil aan de hemel schijnt.

Geef ons vandaag
nieuwe hoop en nieuw geloof
waar duisternis, dood en verdriet
heersen op deze aarde.
Wijs ons de weg van uw liefde.

Kom vannacht, met genade en vrede.
Wees ons nabij, hemelse vader.
Schenk uw levenskracht **
aan wie leven met ziekte en pijn,
aan ongelukkige, gebroken en gewonde
mensen.

*) Vökudag betekent letterlijk: waak-dag. Dit slaat op de lange donkere winterdagen in IJsland dat men vöku = vaka= wakker moet blijven bij kunstlicht. Vöku-nótt, betekent waak- of vigilie-nacht: die brengt men wakend door als voorbereiding op een feest (zoals Kerstmis), of in IJsland ook op de avond van 23 juni omdat 24 juni de feestdag van Johannes de Doper is, (die volgens Lukas zes maanden vóór Jezus geboren werd), een half jaar vóór Kerstmis. In IJsland valt dit ongeveer samen met Midzomer, de langste dag van het jaar, de dag dat de zon zijn hoogste punt ten noorden van de evenaar bereikt. In IJsland noemt men de waakdag vóór het feest van St. Jan dan ook: Jónsvöku-dagr, of Jóns-nótt, of Jóns-vaka. Het wordt feestelijk gevierd en afgesloten met vuurwerk.

**) Lyfstein = betekent letterlijk vertaald: levenssteen. Het is een oud-IJslands begrip dat slaat op een soort magische steen, die bevestigd zat aan het handvat van een zwaard. In oude geschriften staat dat als men

die steen over een wond wrijft, die wond genezen zal. Ook droeg men zo'n steen aan een draad om de hals om te voorkomen dat men zou verdrinken. In deze liedtekst wordt dit woord overdrachtelijk gebruikt doordat God gevraagd wordt om 'uw levenssteen' te houden boven allerlei gewonde mensen, opdat die genezen zullen worden. 'Uw levenskracht' geeft de bedoeling goed weer en is voor ons en de luisteraars een begrijpelijker woord dan 'Uw levenssteen'.

Smávinir fagrir - Prachtig gevormde Struiken Jón Nordal

Smávinir fagrir, foldarskart,
fífill í haga, rauð og blá
brekkusóley, við mættum margt
muna hvort öðru að segja frá.

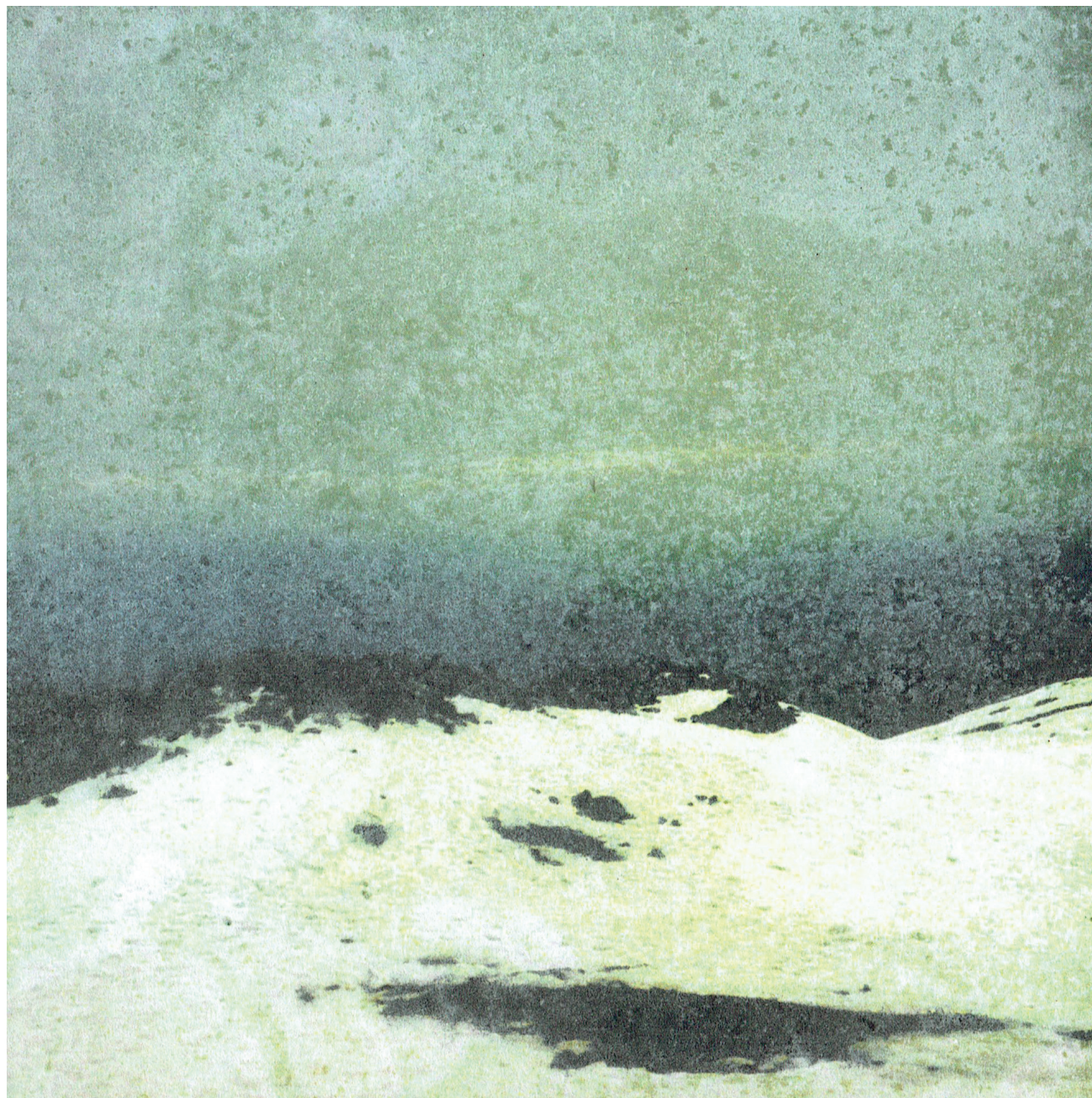
Faðir og vinur alls sem er,
annastu þennan græna reit.
Blessaðu, faðir, blómin hér, blessaðu þau í
hverri sveit.

Vesalings sóley, sérðu mig?
Sofðu nú vært og byrgðu þig.
Hægur er dúr á daggar nótt.
Dreymi þig ljósið, sofðu rótt!

Fraaie groepen heesters, gevlochten sie-
raden, paardenbloemen in het veld, rode
en blauwe kleuren, hellingen vol boter-
bloemen. Herinneren wij ons dit, om het
elkaar door te vertellen.

Vader en vriend van al wat is,
draag zorg voor dit groene land.
Zegen, vader, deze bloemen hier,
zegen hen op elke plek.

Arme boterbloem, zie je mij?
Sluit je blaadjes en slaap vredig.
Sluimer zacht tot de ochtenddauw.
Droom van het licht, slaap lekker!

Dirigent

De muzikale leiding van het Haarlemse kamerkoor 'Les Mouchérons' is in handen van Antje de Wit. Zij is koordirigent, zangpedagoog, sopraan en inspirator. In haar concertprogramma's zoekt zij graag de verbindingen tussen muzikale stijlen, kunst- disciplines, culturen en/of levensbeschouwingen. Regelmatig initieert zij zangprojecten, zoals het projectkoor Schola Hildegardis, rondom liederen van de Middeleeuwse componiste en mystica Hildegard von Bingen.

Ze heeft zang en zangpedagogiek gestudeerd aan de Schumann-academie en deze studie afgerond in juni 2009. Al enkele

jaren verdiept zij zich in de Lichtenberger stempedagogiek (via Lichtenberger Institut in Duitsland). Eind maart 2017 rondde zij het eerste deel van de opleiding, de 'Fortbildung', af met een certificaat. Via haar bedrijf Symphonia geeft ze zangles, coacht zij zangers en koren, en biedt ze workshops en thema-weken aan over waarneming- en sensorisch-georiënteerd zingen, zang- techniek, koorzang en spiritualiteit. Ze was van 2012-2017 bestuurslid van de Nederlandse Vereniging van Zangpedagogen (NVZ). In 2001 rondde ze de opleiding voor koordirigent van de SNK (nu Unisono) en kerkmusicus van de

NSGV af. Tevens nam ze deel aan de jaarlijks terugkerende Kurt Thomas Cursus voor koordirigenten.

Actuele informatie op: www.antjedewit.nl en Facebook: Zangpraktijk Symphonia

Verhalenverteller

Er was eens een meisje dat een paar oude sprookjesboeken van haar oma kreeg. Grimm, Andersen, Duizend-en-één nacht... Ze las ze, tot de kaften uit elkaar vielen en zij dacht dat ze te oud voor sprookjes was. Tot ze jaren later die oude boeken weer tegen kwam in een doos in de kast en ontdekte dat er iets magisch gebeurt als die verhalen niet alleen leest, maar ze gaat vertellen... Hoe je mensen kunt raken, juist met zo'n oud verhaal.

Janneke Tanja is een verhalenverteller met vele gezichten: soms doldwaas, soms super serieus, teder en intiem maar ook groots en meeslepend. Ze kan je in een verhaal van 5 minuten laten schateren of huiveren, of je anderhalf uur aan je stoel gekluisterd houden. Ze weet feilloos de scherpe randjes en donkere hoekjes in oude verhalen te vinden, waardoor overbekende sprookjes ineens een hele andere toon krijgen.

Met haar lichte, beeldende taal lokt ze haar luisteraars mee naar de mooiste wereld die er bestaat: die van hun eigen fantasie.

Meer weten? www.behindthestory.nl

Kamerkoor Les Mouchérons (letterlijk 'De Muggen', bijnaam voor de inwoners van Haarlem) werd in 1987 opgericht. Les Mouchérons zingt oude en moderne muziek, van Renaissance tot en met 21e-eeuwse muziek. Bovendien is een doel

van het koor om geregeld concerten aan te bieden waarin meerdere kunstdisciplines samen komen en waar aandacht wordt besteed aan gebruik van ruimte, regie en presentatie. In de afgelopen jaren heeft het koor, naast veel a-capella-uitvoeringen, ook

Kamerkoor Les Mouchérons

concerten gegeven met kleine instrumentale ensembles en solisten.

Sinds juni 2004 geeft dirigente Antje de Wit muzikale leiding aan Les Mouchérons. Met een groot aantal nieuwe zangers en zangeressen heeft het koor op 27 januari 2005 een doorstart gemaakt en in het kader van de Nationale Gedichten dag 2005 het programma 'De maan glijdt langs de ruiten' ten gehore gebracht.

In 2012 vierde het koor haar 25-jarig jubileum met het interdisciplinaire project Moving Elements, waarin een geïntegreerd kunstwerk van film, koormuziek en regie werd gemaakt, met veel Amerikaanse koormuziek van o.a. Whitacre en Lauridsen.

Les Mouchérons bracht reeds vele, vaak thematische concertprogramma's met muziek uit allerlei muzikale stijlperiodes, zoals o.a. madrigalen van Schuyt en Monteverdi, cantates van Buxtehude en Bach, liederen van Schubert en Brahms, Vespers van Rachmaninov en Mis van Stravinsky en nieuwe prachtige koormuziek van Britse, Scandinavische en Estse componisten zoals Tavener, Rautavaara en Pärt.

Het volgende programma 'Driekorenconcert' wordt een co-productie van ons met de kamerkoren La Grénouille en Puisque Tout Passe. In dit afwisselende concert wordt prachtige Franse muziek gezongen, o.a. van Saint-Saëns, Gounod, Ravel, Debussy, Duruflé, Poulenc, Milhaud en Boulanger. Steeds wisselen de koren elkaar af en ook worden enkele werken gezamenlijk gezongen. Een nieuwe vocaal feest in de maak dus. De concerten zijn op 18 en 19 november 2017.

Actuele informatie op:
www.lesmouchérons.nl of Facebook:
'Kamerkoor Les Mouchérons'

Koorleden

Sopranen:

Joke Aleman
 Patricia van Binsbergen
 Ilse Brendel
 Marijke Geels
 Christien Koper
 Anke Vermeer
 Nathalie Vesseur

Alten:

Cornélie Berghoef
 Annemieke Geers
 Fien van Geldorp
 Claudia Hoogveld
 Nanda Klaassen
 Eva Magré

Tenoren:

Hansje van der Beek
 Ben Kruijsen
 Maurice Schipper
 Frans Thissen

Bassen:

Marwin Beek

Kamerkoor Les Mouchérons
 Dirigent: Antje de Wit

Bestuur:

Voorzitter:	Alex Noord
Penningmeester:	Nanda Klaassen
Secretaris:	Annegino Marsman
Website:	www.lesmouchérons.nl
E-mailadres:	secretariaat@lesmouchérons.nl

Repetities:

Maandag van 20:00 tot 22:15 uur. Gymzaal basisschool De Kring, Parklaan 108, Haarlem

Op dit moment heeft het koor vacatures voor tenoren en bassen

Heeft u interesse of wilt u meer weten, neemt u dan vrijblijvend contact op met ons via: secretariaat@lesmouchérons.nl of met de voorzitter : Alex Noord 023 743 69 65f

Ontwerp poster/flyer en omslag van het boekje: Katja de Vries / www.katjadevries.nl

Realisatie en grafische vormgeving van het programmaboekje: Katja de Vries.

DANK aan...

Zoals Antje al vertelt in de toelichting op het programma zijn veel van de teksten van de liederen die we zingen geschreven in de IJslandse en Deense taal. We hebben uitstekend advies gekregen van Birgit Meinders over de uitspraak van het Deens. Vanuit IJsland zijn we geadviseerd door Gísli Kristinsson en Frans Mantel heeft ons advies gegeven over de uitspraak van het Engels.

Voor de totstandkoming van het programmaboekje:

Teksten, vertalingen en achtergrondinformatie: Han van der Heide en hulp bij het vertalen Maurice Schipper.

Alle gebruikte foto's zijn gemaakt door Walter Blazer, behalve de sneeuwlandschappen, deze zijn gemaakt door Katja de Vries.

Verzamelen van het materiaal om realisatie van het programmaboekje mogelijk te maken: Ilse Brendel.

Hans Knippenberg - Annegino Marsman - Alex Noord

Les Mouchérons

